

Dnevnik

Biće svetlije

Autor: Dragan Matić Matke

Petak, 25. januar

Konstatujem po ko zna koji put da je prava blagodet imati stan blizu radnog mesta tako da je moj put od Zelenog venca do Trga Nikole Pašića, gde se nalazi kancelarija Industrijskog sindikata Srbije, zadovoljstvo na kome mi zavide mnogi pa i moja supruga Beba.

Otvarajući elektronsku poštu, saznajem da je konstituisan Odbor za odbrambenu industriju. Sama ta činjenica mi je od posebne važnosti, jer je to naš prvenac od koga puno očekujemo. Sam po sebi petak je uvod u dane vikenda, ali potrebe članstva sindikata često to ne uvažavaju. Mnogo telefonskih poziva i prihvatanja obaveza za sledeću nedelju.

U neko doba (kad mu vreme nije) od simpatizera predsednika LDP stiže informacija da je Čedica opet iskoristio mogućnost da zapljune političku vrhušku, ali i da iznervira onaj deo građanstva koji više voli bajkovite priče nego susret sa realnošću.

Moj povratak s posla vodi preko pijace pa me kod kuće svi sa radošću dočekuju. Posebno naš mačak Mićko, koji je duboko interesno povezan sa sadržinom cegera.

Subota, 26. januar

Umesto jutarnjeg odlaska u crkvu ja, kao ubeđeni ateista, odlazim na pijac. Susreti sa razdraganim seljacima znače mi relaksaciju koje se ne odričem. Prosto, to što na pijaci možeš da čuješ , toga nigde nema. Gde to seljaci sve pokupe, ne znam, ali nastupaju uverljivo i zvuče argumentovano: „Živa istina, oči da nemam, leba da ne jedem“. Bude tu i korisnih informacija: kako spremiti određena jela; koju tezgu treba da izbegnem; gde da kupim domaća jaja ili druge proizvode kojima se seljaci hvališu. Subotom gledam i sportska događanja, naravno, ne naša već strana. Tu je i subotnji ručak, preslišavanje sinova oko škole... Supruga me podseća da nisam promenio pervajz na vratima kao i da treba odvesti auto na pranje.

Nedelja, 27. januar

Đoković. Sve pre tog meča i posle njega obojeno je zadovoljstvom što je Đole svetski a Srbin i što to demonstrira na najbolji mogući način. Nedelju ponekad koristim i da obiđem mesta koja sam nekada rado posećivao: Košutnjak, Adu Ciganliju, Avalu... Ovoga puta odlazim do svoje porodične kuće u Rakovici da nešto poradim u dvorištu i oko njega. Uveče spremamo palačinke. Opšti konsenzus da su one sa nutelom i plazmom daleko najukusnije.

Ponedeljak, 28. januar

Već u ranim jutarnjim satima srećem se sa kolegama iz FAP Priboj te dogovaramo nastup u Agenciji za privatizaciju. Čini mi se da priča oko nove industrijske politike, reindustrijalizacije i spasavanja srpskih posrnutih giganata nailazi na razumevanje ministra Dinkića, a to je važno ne samo za industrijske radnike nego i za građane Srbije. Ponekad mi izgleda kao da se stvari u

Srbiji menjaju. A opet, poučen prethodnim iskustvima, ne mogu da kažem da li se menjaju nabolje ili nagore. Još uvek prevelik značaj dajemo političarima sa kojima nemamo baš neka pozitivna iskustva. Ako je za utehu, i neki sledbenici Isusa prvo su bili grešnici pa tek potom apostoli.

Utorak, 29. januar

Utorak zna da bude nekako šugav i dug, a ovaj je baš od takvih. Gospodin Palma me je ispalio za sastanak u Jagodini, a njegov kabinet nije se udostojio niti da se izvini zbog toga, niti da da bilo kakvo objašnjenje zašto sastanka nije bilo.

Sada je izvesno da će biti održana Konferencija na temu „Socijalna dimenzija restrukturiranja“ i da će Fondacija Friedrich Ebert podržati taj projekat. Kad već pominjem ovu fondaciju, čini mi se da su upravo one, fondacije, možda ključ izgradnje jedne civilizovane, socijalno pravedne Srbije, jer mi sami takvu državu i društvo ne možemo da izgradimo.

Sreda, 30. januar

Rano jutros, dok sam pristavljao kafu, dobijem informaciju od starijeg sina da je matematika jedna prevaziđena oblast, bez ikakvog daljeg značaja za civilizaciju. „Pojašnjava“ mi i najvažnije dileme sa kojima se čovečanstvo sreće. Srećom, on ima „odgovore“ na te dileme, a njegova majka (profesor univerziteta) i ja imamo strpljenja da sve to odslušamo jer mladi ljudi traže pažnju i razumevanje bez obzira na svoje „teorije“.

Posao ko posao. Zovi, piši, posreduj... Radi i stvari koje ti se ne rade... U neko doba navališe saradnici sa informacijom da je Dačiću smeštena afera i da ima „novinarki“ koje su spremne da pokažu i najintimnije delove tela zarad trenutka „slave“. E Ivce, Ivce, navukoše te lepe žene na tanak led. Šta li će tek Čeda da ti kaže poslednjeg četvrtka u mesecu, kada članovi vlade odgovaraju na pitanja poslanika.

Četvrtak, 31. januar

Noć uz blagu temperaturu i naznake gripa nagoveštavale su jedan tegoban dan. Ali, suncem okupan most na Adi, koji se lepo vidi sa terase našeg stana, doprineo je poboljšanju mog raspoloženja. Nije nevažno, jer ko će da gleda natmurenog i neraspoloženog predsednika na sednici Predsedništva sindikata. Ovako, bilo je lepo videti koleginice i kolege, razmeniti s njima reči i prezentovati plan za 2013. kojim će se rukovoditi Industrijski sindikat Srbije. Još lepše je bilo nazdraviti sa kolegom Birišićem njegovoj novorođenoj unuci Anji. Neka je živa, zdrava i vesela. Cvele električar postavlja nam nove lustere. U sindikatu će biti još svetlije.

Autor je predsednik Industrijskog sindikata Srbije